

[Trafikministeren]

Der er en særlig grund til at undgå en behandling ved landvæsensret i disse sager, nemlig de dermed forbundne omkostninger.

Hvis en grundejer ønsker at rejse en sag om kystbeskyttelse, skal der stilles depositum til sikkerhed for omkostninger, og rekvirenten risikerer også endeligt at skulle udrede landvæsensrettens udgifter. Hertil kommer, at behandlingsformen i en landvæsensret er relativt dyr i forhold til en sagsbehandling ved en fast organiseret administrativ myndighed. Sagsbehandlingen i et kollektivt organ må nok også siges at være noget omstændelig, vel navnlig i en sags indledende fase.

I hvert fald synes risikoen for at skulle udrede omkostningerne ved behandling af en sag og kravet om at skulle stille depositum for disse for at få en sagsbehandling i gang at være et moment, som har afskåret drøftelse af foranstaltninger, som umiddelbart kunne synes rimeligt begrundede.

Lovforslaget løser dette punkt på en meget enkel måde. Enhver kan efter forslaget rette henvendelse til amtsrådet for at få rejst en diskussion om en bestemt sag. Der skal ikke stilles noget depositum i den forbindelse. Amtsrådet har ikke pligt til at optage sagen til behandling, men det er klart, at enhver henvendelse, der er rimeligt begrundet, vil blive undersøgt.

Lovforslaget anviser nemlig vejen for en indledende, billig undersøgelse. Amtsrådet kan omkostningsfrit indhente en udtalelse fra Kystinspektoratet, der er statens sagkyndige instans på området, for at få en helt foreløbig udtalelse om Kystinspektoratets syn på sagen. Det er ikke meningen, at der i denne fase skal igangsættes større undersøgelser. Udtalelsen skal i første række baseres på Kystinspektoratets almindelige erfaring og viden. Herved vil der i hvert fald i adskillige sager kunne fås en foreløbig fornemmelse af muligheder og udgiftsniveau for en beskyttelse.

Efter en indledende sagsbehandling kan amtsrådet standse sagen, uden at den, som har rejst sagen, risikerer at skulle udrede omkostninger. At standse sagen i denne fase kan være rigtigt af mange grunde. Det skønnes måske, at de forventede udgifter slet ikke står i forhold til de beskyttede værdier, eller der er måske meget ringe interesse for projektet blandt de grundejere, der kan være tale om at inddrage.

Jeg skal ikke her gennemgå lovforslagets enkelte bestemmelser. En sådan gennemgang findes i lovforslagets bemærkninger.

Jeg vil imidlertid fremhæve, at det samvirke, som lovforslaget etablerer mellem amtsrådene og en statslig institution, nemlig Kystinspektoratet, efter min opfattelse er meget værdifuldt. Det indebærer den størst mulige og mest rationelle udnyttelse af det samlede administrationsapparat. Vi kan sige, at ambitionen på lidt længere sigt er ved hjælp af et statsligt organ uden forbrug af ekstra ressourcer i amtskommunernes tekniske organisation at opbygge en ekspertise på dette felt.

Ideen til dette samvirke er uden forbehold modtaget positivt fra alle sider, og det giver i mine øjne det allerbedste grundlag for, at det kan komme til at fungere med et positivt resultat.

Må jeg også fremhæve den meget positive indstilling, som lovforslaget har mødt i Miljøministeriet, herunder i Skov- og Naturstyrelsen.

Lovforslaget åbner nemlig mulighed for at undgå en sagsbehandling i et fredningsnævn af foranstaltninger til kystbeskyttelse, altså for at undgå dobbeltbehandling.

Der er med andre ord alt i alt tale om en meget væsentlig administrativ rationalisering, og lovforslaget må da også ses som et led i regeringens moderniseringsprogram.

Da denne rationalisering efter alle foreliggende tilkendegivelser samtidig vil medvirke til at fremme det formål, som loven skal tjene, nemlig en beskyttelse af landets værdifulde kystområder, må jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter, af lov om ændring af lov om realkreditinstitutter og af lov om indeksregulerede realkreditlån. (Ændret belåning af fritidshuse, lån til om- og tilbygning m.v. af ejerboliger, udbetaling af lån ud fra en kurs fastsat på tilbudstidspunktet eller senere, bidragssatser for det støttede byggeri, ændrede overgangsregler for byfornyelsesarbejder m.v. samt indeksbelåning af ekstraordinære renoveringsarbejder).

[Boligministeren]

(Lovforslag nr. L 38).

Siden kartoffelkuren blev vedtaget af Folketinget i efteråret 1986, har markedet for især ældre fritidshuse været præget af afmatning og markante prisfald. Det faldende prisniveau har især været mærkbart for huse med en lav indestående gældspost, hvilket har ramt personer, der gennem en længere årrække har placeret en opsparing i fritidshuset.

For at afhjælpe problemet foreslås løbetiden for ejerskiftelån til fritidshuse ændret fra 10 år til 15 år. Løbetidsforlængelsen vil bevirke et fald i begyndelsesydelsen ved ejerskifte af fritidshuse og samtidig medvirke til en normalisering af markedet for ældre fritidshuse.

For at bevare balancen i kartoffelkuren foreslås samtidig en stramning af muligheden for at belåne om- og tilbygningsarbejder i fritidshuse. Lånegrænsen foreslås reduceret fra 80 pct. af de afholdte udgifter inkl. eget arbejde til 60 pct. af de dokumenterede afholdte udgifter ekskl. eget arbejde. Dermed harmoniseres lånereglerne for fritidshuse med reglerne for ejerboliger.

Derudover indeholder lovforslaget følgende ændringer:

- For at lette adgangen til at optage lån til energibesparende foranstaltninger i ejerboliger foreslås det, at man ophæver bestemmelsen om, at lån til ejerboliger mindst skal udgøre 5 pct. af ejendommens værdi. Bestemmelsen betyder i en række tilfælde, at f.eks. installationer af naturgas ikke kan belånes, uden at ejeren foretager andre – og måske ikke ønskede – investeringer for at opnå dette låneprovenu.
- For at gøre det nemmere i praksis for låntagere at opnå den fornødne sikkerhed for lånets ydelse og provenu – f.eks. i forbindelse med indgåelse af hushandler – foreslås endvidere, at realkreditinstitutterne får adgang til at udbetale lån på basis af kursen på tilbudstidspunktet.
- Realkreditinstitutterne fastsætter nu selv taksterne for indskud og administrations- og reservefondsbidrag. For indekslån til støttet byggeri (IS-lån) udgør reserve- og administrationsbidraget for 1987 1,9 pct. af den årlige ydelse. Staten betaler dette bidrag via rentebidraget. Med virkning fra 1. januar 1988 er institutterne sindede at forhøje bidragssatsen til 2,9 pct. af ydelsen, hvilket over en år-

række vil medføre betydelige stigninger i statens udgifter til rentebidrag. Der foreslås derfor indsat en bemyndigelse for boligministeren til at godkende institutternes takster for disse lån. Bemyndigelsen tænkes udnyttet til at sikre, at takststigninger ikke i unødvendigt omfang sker for lån, hvor staten betaler takststigningen.

- Adgangen til at udbetale annuitetslån til ejerboliger begrænsedes ved kartoffelkuren til 31. december 1987 for lån, der var tilbudt inden kuren. Dette er for sanerings- og byfornyelsesarbejder en uhensigtsmæssig tidsfrist på grund af den betydelige tid, der medgår til sådanne arbejders planlægning og gennemførelse. Tilbudte lån til arbejder, som ejerne ikke selv beslutter, vil i mange tilfælde ikke kunne udbetales inden fristens udløb. Tidsfristen foreslås derfor ophævet.
- Der foreslås endelig mulighed for i særlige tilfælde – og kun med kommunalbestyrelsens godkendelse – at give adgang til at belåne renoveringsarbejder med indekslån uden statsstøtte med henblik på at undgå de store huslejestigninger, som ville følge, hvis arbejderne finansieredes med nominallån.

Idet jeg herudover henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering. (Udvidet adgang til ejendomsdataregistreringerne m.v.).

(Lovforslag nr. L 40).

Regeringen ønsker at effektivisere og videreudvikle ejendomsdataregistreringerne for at opnå dels en bedre samfundsmæssig udnyttelse af oplysningerne, dels en bedre service til gavn for borgerne og dels at lette arbejdet med håndtering af ejendomsdata i de berørte virksomheder, institutioner m.v.

Lovforslaget har til formål at skabe en udvidet og lettere adgang til Bygnings- og Boligregistret.

I dag kan der meddeles oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret til offentlige myndigheder og koncessionerede selskaber, andre